

פרשת ויקרא

ויקרא אל משה (א, א)

פסוק זה ביאר רבינו יעקב בעל הטורים נכתב בתורה עם אות אל"ף זעירה, משום שמשה רבינו היה עניו ולא רצה לכתוב אלא "ויקר", שמשמעו כאילו לא דיבר הקב"ה עמו אלא בדרך מקרה.

אמר לו הקב"ה שיכתוב גם את האות אל"ף "ויקרא".

אמר לו משה מחמת רוב ענוה שלא יכתבנה אלא קטנה יותר משאר אלפין שבתורה, וכך עשה.

ידוע היה ה"חפץ חיים", במידת הענוה הגדולה שלו. מימיו לא ראה ה"חפץ חיים שום יתרון או מעלה במעשיו ובהתנהגותו. תמיד היה טוען שאינו עושה אלא מה שכל יהודי חייב לעשות ומקיים את חובתו בעולמו.

האם יש מקום להתפאר ולהודות בכך? האם מגיעה תודה או תשלום בעד זה?

היתכן שאל ה"חפץ חיים" שאדם יתגאה או יחשוב שמגיע לו שכר על אשר הוא אוכל ושותה...? הרי הוא אוכל ושותה להנאת עצמו, כדי שיהיה בריא ויתקיים בעולם.

קיום התורה והמצוות אמר ה"חפץ חיים" אינם שונים במאומה מכך, שהרי גם התורה והמצוות הם לטובתו ולהנאתו של האדם ורק בזכותם הוא חי וקיים.

מקור: וקראת לשבת עונג